

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 19 - 25

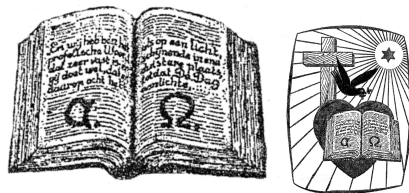
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Laten we beginnen met nog eens na te denken over de **verzen 6-9** van **Psalm 2**. *“Ik heb (zegt God) immers mijn koning gesteld over Sion, mijn heilige berg. Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij; Ik heb u heden verwekt. Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel, de einden der aarde tot uw bezit. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stukslaan als pottenbakkerswerk”.*

De regering van de Heer Jezus is een totalitaire regering hoor, geen democratie, want dat hoort bij de hel thuis! Maar in gerechtigheid, in rechtvaardigheid en naar het recht Gods zal Hij handelen.

We vinden in het boek **Openbaring** ook dat Hij dat niet alleen gaat doen, maar dat Hij wacht (en daar zien we het weer) op Zijn Gemeente. Want Hij gaat dat niet eerder doen, dan nadat de Gemeente bij Hem is en Hij het samen met hen kan gaan doen.

We vinden dat in **Openb. 2**, waar de Heer Jezus tot de gemeente van Tyatira zegt: **Openb. 2:25-28**. *“Maar wat gij hebt, houdt dat vast, totdat Ik gekomen ben. En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, en Ik zal hem de morgenster geven”.*

Het gaat hierin niet om onze eigen werken, maar om Zijn volbracht werk. Wij zullen in plaats van die gevallen engelen hemelse heerlijkheid ontvangen.

We gaan terug naar **Psalm 2** van het Profetische Woord, waarvan ook Petrus in **2 Petr. 1:19** zegt: *“En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten”.*

We lezen nu nog eens wat de Heer Jezus zegt in de **verzen 7-9** van **Ps. 2**. *“Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij; Ik heb u heden verwekt. Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel, de einden der aarde tot uw bezit. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stukslaan als pottenbakkerswerk”.*

Hierna lezen we daar de **verzen 10-12** bij. Het is een oproep tot de koningen, machthebbers en rechters der wereld, maar indirect ook tot de volkeren der wereld *“Nu dan, gij koningen, weest verstandig, laat u gezeggen, gij richters der aarde. (een andere vertaling zegt: “gij wereldbestuurders”) Dient de Here met vreze en verheugt u met beving. Kust de zoon (het is nu nog de genade tijd), opdat hij niet toorne (ja, dat Lam gaat straks toornen) en gij onderweg niet te gronde gaat (vergaat), want zeer licht ontbrandt zijn toorn. Welzalig allen die bij Hem schuilen”!* (die op Hem vertrouwen)

We hebben de vorige keer reeds gelezen, dat de Heer over de tekenen van de tijd spreekt in **Lucas 21:29-31**. *“En Hij sprak een gelijkenis tot hen: Let op de vijgenboom en op al de bomen. Zodra zij uitlopen, weet gij uit uzelf, omdat gij het ziet, dat de zomer reeds nabij is. Zo moet ook gij, wanneer gij dit ziet geschieden, weten, dat het Koninkrijk Gods nabij is”.*

De vijgenboom is Israël, als volk, als natie, die is begonnen met uit te lopen (1948), maar met Israël ook al die andere volkeren uit de oude tijd. Egypte heb in reeds genoemd en het Assyrische rijk, (Syrië met de landen daarachter) dat weer een grote rol gaat spelen.

Vervolgens ook het Perzische rijk (Iran), maar ook de Meden (dat zijn de Koerden), die in opstand zijn en een autonome Koerdische staat willen. En dan zegt de Heer: *“Zo moet ook gij, wanneer gij dit ziet geschieden, weten dat het Koninkrijk Gods nabij is”.* Het staat vlak voor de deur. Laten we letten op de tekenen der tijden.

Merkwaardig daarbij is (dat wil ik er toch even bij zeggen), dat er weliswaar oorlogen en geruchten van oorlogen zullen zijn, zoals we lezen in de Profetische rede van de Heer Jezus in **Matt. 24** en ook in andere Profetische redes, maar dat de Heer Jezus het zegt ten opzichte van Israël. Wij maken dat allemaal niet meer mee; dat kan niet.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Ik zal dat straks nog nader toelichten. Zo goed als die engelen Sodom en Gomorra niet konden verwoesten, zolang Lot daar nog binnen was, zo zullen ook Gods gerichtshengelen deze wereld niet kunnen gaan omkeren, zolang daarin Zijn kinderen nog zijn, die de Heer Jezus gekocht heeft met Zijn eigen kostbaar bloed, toen Hij Zijn leven gaf voor Zijn Gemeente.

Maar Hij gaf Zijn Geest in hen. Die Geest hebben ook wij ontvangen, tenminste als we in het geloof erkend en aanvaard hebben, dat de Heer Jezus van nu af aan uw en mijn Heer is, dat Hij het voor het zeggen heeft in ons hart en leven. Dan woont Zijn Geest ook in ons en is Hij Heer over ons hart en leven.

Maar dan geldt ook voor ons hetgeen we lezen in **Efeze 1:13-14**. *“In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid”.*

Toen wij gelovig werden, werden wij ook in Hem verzegeld zijn met de Heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis. **Ef. 4:30**. *“En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing”.*

2 Cor. 1:21-22 omschrijft het zo: *“Hij nu, die ons met u bevestigt in de Gezalfde en ons heeft gezalfd, is God, die ook zijn zegel op ons gedrukt en de Geest tot onderpand in onze harten gegeven heeft”.*

Aangaande dat zegel en die verzegeling, die, zoals **Ef. 4:30** zegt, geldt tegen (tot) de dag der verlossing, wil ik u wijzen op een prachtig beeld dat de apostel Paulus door de Heilige Geest aan de Gemeente te Efeze schrijft.

Vroeger was Efeze een geweldige doorgangshaven (transitohaven zoals Rotterdam vandaag de dag is) voor de dure houtsoorten uit Libanon, maar ook voor de kostbare houtsoorten uit het Midden Oosten en Verre Oosten. Dit alles werd aangevoerd naar die geweldige houtmarkt van Efeze en dat leverde vele inwoners een ruim bestaan en sommigen zelfs rijkdom op. Uit alle landen van de wereld kwamen houtkopers daar hun hout inkoop. Zij zochten daar de soorten en partijen uit, die zij wilden hebben.

Maar zij konden al die zware boomstammen natuurlijk niet op hun nek meenemen. Die moesten later per schip opgehaald worden en gebracht naar de woonplaatsen van de kopers, die dat hout met hun eigen geld hadden gekocht.

Gaat u het begrijpen? Nu, dit beeld gebruikt Paulus voor de Gemeente Efeze. Hoe ging dat nu? Want die koper bleef toch niet al die tijd bij het gekochte hout wachten totdat er eens een schip zou komen om die partij boomstammen op te halen. Nee, elke houtkoper had zijn eigen brandmerk en dat brandde hij dan met zijn zegelstempel in die partij boomstammen.

Dat was namelijk onuitwisbaar, zoals men tegenwoordig ook het vee een onuitwisbaar merk moet geven. Elke verkochte partij die op transport wachtte, droeg dus het zegel van de koper en was en bleef dan diens onvervreembaar eigendom, hoelang het ook in die haven lag.

Nu, dat beeld gebruikt de apostel Paulus. We zijn nog hier in deze wereld, broeders en zusters, maar we zijn niet meer van deze wereld. De Heer Jezus heeft u en mij gekocht met de duurste prijs: Zijn kostbaar levensbloed.

Zodra u zich overgegeven hebt aan Hem, Die Zijn leven voor u gaf op het kruis van Golgotha, zodra u “ja” tegen Hem hebt gezegd en Hem als Heiland en Heer hebt aanvaard, bent u Zijn eigendom geworden en drukt Hij door de Heilige Geest Zijn zegel op u.

Dat is een innerlijk teken, dat niemand u kan ontnemen. Dan zijn we verzegeld met de Heilige Geest der belofte, die op ons en in ons blijft tot de dag der verlossing. Gaan we nu het voorbeeld, dat Paulus hier gebruikt, begrijpen?

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

U ziet, het gaat hier om geweldige dingen. De rest, die door “anderen” is gekocht, blijft op deze wereld achter. Alleen diegenen die Hij gekocht en betaald heeft, haalt Hij weg. Er is een mooi lied dat luidt: *“Straks zal onze bootsman komen en varen we weg van hier”*. Wel, daar is nu het wachten op, want Hij brengt ons naar waar we thuis horen.

En daarom zijn we vanaf dat moment vreemdelingen en bijwoners op deze wereld, maar met wat een geweldige toekomst!

Lot moest dus eerst uit Sodom, maar wat was Lot een ongelukkig voorbeeld van een vleselijke gelovige. We kunnen daarom beter Abraham als voorbeeld voor een gelovige nemen. Lot hoorde niet in Sodom en toch sloeg hij niet alleen zijn tenten op bij Sodom en deed een beetje mee ter wille van het gemak en de verdienste, maar later vestigde hij zich zelfs in een huis in Sodom en zat in de poort!

Maar Abraham hield zich verre van allen die slecht en zondig tegenover de Heer waren en hij maakte de goede keuze en bleef bij de terebinten (bossen) van **“Mamre”**. Dat betekent: in de gemeenschap met de Heer. Abraham wilde ook liever in tenten wonen en niet in een vast huis.

En waarom? Omdat hij op weg was naar die blijvende stad, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is. Die in een tent woont, geeft daarmee te kennen: Ik heb hier geen blijvende stad, ik ben een pelgrim, steeds klaar om op te breken en verder te reizen, totdat ik kom op de plaats waar ik eindelijk thuis ben en ook thuis hoor.

Hebt u zich daar al eens thuis gevoeld? Of voelt u zich nog hier thuis? Ik niet hoor, allang niet meer. Hier ben ik een vreemdeling en een bijwoner en ik verlang naar het ogenblik dat de Heer komt. Dan ga ik naar mijn hemels vaderland, naar mijn hemelse stad, naar mijn hemelse Vader en naar mijn hemelse Bruidgom, die mij kocht met Zijn bloed.

Wat moet dat onbeschrijfelijk heerlijk zijn! Daartoe heb ik ook Zijn Geest in mij gekregen, die mij elke dag leert en onderwijst vanuit dit Woord en mij laat zien hoe laat het is op Gods klok.

Dan wil ik het volgende met u behandelen. U weet dat God één is. We hebben geen drie goden, al verwijt Israël ons, Christenen dit nogal eens, door te zeggen: “ja, jullie geloven in drie Goden”. Daar zijn vele Christenen ook wel een beetje schuldig aan, omdat ze het vaak doen voorkomen alsof God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest drie verschillende personen zijn. Maar dat is een foutieve voorstelling van zaken, die strijdig is met de Schrift. God is één, maar Hij openbaart Zich in een drievuldigheid.

Hoe heeft Hij ons dat in Zijn schepping duidelijk gemaakt? Allereerst aan ons zelf. Heeft God de mens niet geschapen naar Zijn beeld, naar Zijn gelijkenis? Als ik een willekeurig iemand als voorbeeld neem, dan is dat één persoon, dat is toch duidelijk.

Maar toch zijn het er drie, die bij elkaar horen, want ik kan de één niet los maken van de ander. Hij heeft allereerst zijn lichaam (wat ik zie) maar in dat lichaam is (wat ik niet direct zie) zijn ziel, die gedragen wordt door zijn bloed. Zijn ziel is zijn natuur, zijn persoonlijkheid, zijn gevoelsleven. Maar ook heeft hij de levensadem van God ontvangen, dat is zijn geest en daardoor leeft hij.

Hij kan niet zonder die geest, want dan is hij dood en hij kan ook niet zonder zijn ziel, want dan is hij nog slechts een lichaam zonder persoonlijkheid. De ziel geeft de mens zijn eigenschappen, zijn eigen karakter. Er zijn geen twee mensen gelijk.

En dat is het wonder van God, dat elk mens uniek is, een geheel eigen karakter heeft en één is in een drievuldigheid. Bij het sterven gaat het lichaam tijdelijk verloren in het graf, tengevolge van het feit, dat de dood het loon van de zonde is. Maar omdat onze zonden al weggedragen zijn op het kruis van Golgotha, sterft ons lichaam “in hope” en wel in de verwachting van de wederopstanding van het lichaam.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Maar onze ziel en onze geest gaan direct naar de Heer Jezus toe. Daarom zegt Paulus: **“Ik verlang ontbonden te worden** (het lichaam te verlaten) **en bij de Heer Jezus mijn intrek te nemen, want dat is verreweg het beste”.**

Natuurlijk, voor het kruis gingen de gestorvenen naar het dodenrijk, maar dat is gelukkig niet meer. Het dodenrijk, de onderwereld is er nu alleen nog voor de goddeloze.

Zodra een kind van God hier ontslapen is, ontvangt hem zijn lichaam. Ja, dat lichaam sterft en gaat naar de groeve der ontbinding, maar zijn geest en ziel stijgen direct op naar de Heer Jezus en komen in het paradijs.

Over dat paradijs schreef Paulus in **2 Cor. 12:2-3**, sprekende over gezichten en openbaringen des Heren, het volgende: **“Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het – dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel. En ik weet van die persoon – of het in het lichaam of buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het”.**

Geen wonder, dat hij verlangde om heen te gaan en bij de Heer Jezus te zijn, want dat is verreweg het beste. Maar, voegde Paulus daar direct aan toe, om u te dienen opdat u verder mag komen en u in het geloof mag verblijden, is het om uwentwille nodiger dat ik nog in het vlees blijf.

Welnu we zien die drievuldigheid niet alleen in de mens, want die zien we overal in. Ik denk bijvoorbeeld aan de zon. Dat is toch slechts een hemellichaam? Desondanks is het een drievuldigheid. De Zon is allereerst die gloeiende bol, die samenballing van dat geweldige vuur, dat niemand begrijpen kan. Vervolgens die geweldige bron van het licht en tenslotte ook nog die bron van warmte en energie. Drie specifieke kenmerken en werkingen in één dus.

We hebben hier zelfs nog het licht van de zon, ook als deze reeds ondergegaan is. We kunnen dan ook de warmte van de zon nog waarnemen. Gaan we het begrijpen? En toch is het één zon; het komt allemaal van hem.

Zo is ook God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest, één God, die zich in een drievuldigheid openbaart. Daarom zegt de Heer Jezus, dat als iemand tot het waarachtige geloof gekomen is, deze gedoopt dient te worden in de Naam (en dan zegt Hij niet “in de namen” meervoud van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest) dus enkelvoud, “hen dopende in de Naam van Jezus. In enkelvoud dus, maar hoe wordt dat in de praktijk gebracht?

We zien nog altijd, dat er in bepaalde Christelijke kerken desondanks gedoopt wordt in de naam van de Vader, in de naam van de Zoon en in de naam van de Heilige Geest. Maar dat is een menselijke uitbreiding, een toevoeging die niet Schriftuurlijk is. Is aan **Matt. 27:19** **“en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes”.**

Dit staat niet in de grondtekst en is niet Schriftuurlijk, zie o.a. **Hand. 8:16.** **“Want deze was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus”.** **Hand. 10:48.** **“En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus”.** **Hand. 19:5.** **“En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus”.**

Hoe deden de apostelen het? (eveneens het Bijbelstudie Centrum) **“Ik doop u in de Naam van Jezus”**, want Hij heeft de Naam die boven alle naam is. Hij en de Vader en de Heilige Geest zijn één. De naam Jezus is een drievoud, waaruit de drievuldigheid van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest spreekt.

In de omschrijvingen in **Matt. 27:19** God de Vader en God de Zoon zijn de toevoegingen: “de Vader” en “de Zoon” zijn geen namen, maar aanduidingen van de hoedanigheid van de (Goddelijke) Persoon, d.w.z. van wat Hij is.

We gaan nu behandelen dat God Israël tot driemaal toe in het beloofde land brengt. Weet u wel wat God met Israël doet? Want ik wil mij in deze aflevering in het bijzonder bij Israël blijven bepalen. Wel, hoort u goed toe.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Israël wordt door God tot driemaal toe vanuit de volkeren in het beloofde land gebracht, maar bij de derde maal zullen zij er voor altijd blijven, want dan komt het Koninkrijk daar.

De eerste maal was dat volkje van 70 man in Egypte uitgegroeid tot een groot volk. Toen zond God Zijn dienstknecht Mozes en diens opvolger Jozua, om door middel van hen, dat volk uit Egypte te verlossen, door het bloed van het lam en hen tot Zijn volk te maken, hen op de Sinai Zijn wet te geven, hen veertig jaar lang door de woestijn te leiden en hen tenslotte door Jozua in het beloofde land te brengen. De tijd van verbanning in Egypte heeft 430 jaar geduurd.

Maar toen moesten zij alle mensen, die daar reeds woonden, uitroeien. Nu zult u vragen misschien: maar waarom? De Schrift geeft het antwoord in **Genesis 15**.

Daarin maakte God immers aan Abraham bekend, dat zijn nakomelingen tot een groot volk zouden worden, maar dat zij ook vreemdelingen zouden worden in een land dat het hunne niet was. Dat lezen we in **Genesis. 15:14-16**. **“Doch ook het volk, dat zij zullen dienen, zal Ik richten, en daarna zullen zij met grote have uittrekken. Maar gij zult in vrede tot uw vaders gaan; gij zult in hoge ouderdom begraven worden. Het vierde geslacht echter zal hierheen wederkeren, want eerder is de maat van de ongerechtigheid der Amorieten niet vol”**.

God is een God van gerechtigheid; Hij komt niet eerder met Zijn ontzettend gericht, of de maat der zonde moet vol zijn en dat was pas bij het vierde geslacht, na 430 jaar. Maar toen was er dan ook geen houden meer aan. Het volk dat daar toen woonde, was niet alleen een zondig volk, maar ook een vreselijk afgodisch volk, doch daar ga ik nu niet verder op in.

Welnu, dit was de eerste maal dat God het volk Israël het beloofde land gaf. Maar u weet, ze zijn steeds opnieuw ongehoorzaam. God evenwel betoont dit volk geweldig veel geduld, liefde en lankmoedigheid. En dan moet Hij hen opnieuw richten, het is een volk, waarin Hij Zijn gerechtigheid openbaart.

Hij moet hen straffen en doet dat door middel van volkeren die om hen heen woonden en hen tijdelijk overwonnen, zodat zij die volken moesten dienen. Dan kregen ze het weer zo zwaar, dat zij zuchtten onder dat gericht. Maar wanneer zij dan, in die nood, opnieuw tot God gingen roepen, dan was God daar weer in Zijn oneindige erbarmen, om hen te horen.

Het boek der Richteren is een aaneenschakeling van geschiedenissen over Israëls ontrouw, God's gericht, Israël's verootmoediging en God's erbarmen, totdat de laatste richter: Samuël komt en wanneer deze oud geworden is, vraagt Israël om een koning, gelijk de andere volkeren. O, Israël, hardnekkig volk, heeft God niet gezegd: Ik zal uw koning zijn en Mijn Zoon, de Messias, die Ik zenden zal?

Maar nee, het volk riep: **“Wij willen een koning, gelijk de andere volkeren”**. Samuël is daar zeer ontstemd over en roept tot God. Hij vindt dit vreselijk, want zij moesten immers op hun Messias wachten? Wat zegt God dan in **1 Samuël 8:7**. **“De Here zeide tot Samuël: Luister naar het volk, in alles wat zij tot u zeggen, want niet u hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zijn zou zijn”**.

Dan stelt God, zoals zij wensen, een koning over hen aan, die net als de koningen der heidenen hard voor hen zal zijn en hoge belastingen van hen zal eisen. Zij zullen voor die koning moeten vechten en ze zullen onder die koning zuchten. Welnu, dat gebeurt ook werkelijk zo. En dat is niet mis, want gedurende veertig jaar werden zij gestraft onder koning Saul.

Tot zover, de volgende keer gaan we hiermee verder.
De Heer Zegene u, Amen.